

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 239/2026
04.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Несторовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К.бр.605/2024 од 04.09.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1.бр.201/25 од 08.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Несторовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К.бр.605/2024 од 04.09.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1.бр.201/25 од 08.12.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К.бр.605/2024 од 04.09.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара. Окривљени је обавезан на плаћање судског паушала и од њега је одузета опојна дрога.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1.бр.201/25 од 08.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Лесковцу К.бр.605/2024 од 04.09.2025. године потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Душан Несторовић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом

да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене наводи изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати и то на незаконитом прегледу лица. Наиме, скуп радњи које су предузели полицијски службеници по свом садржају и интезитету представљају претресање лица, у смислу члана 159. ЗКП, будући да је дошло до задирања у унутрашњост приватних ствари окривљеног, отварања предмета које је имао код себе и непосредног увида у садржај ручно прављених цигарета, па су полицијски службеници применом одредбе члана 160. ЗКП морали поднети извештај судији за претходни поступак. Самим тим незаконити су и докази који су засновани на незаконитом претресу лица и то: потврда о привремено одузетим предметима 40993/24 од 25.07.2024. године, записник о вештачењу НКТЦ Ниш бр.234-3-2917 од 30.08.2024. године и одговор број 88-3-2289/25 од 24.06.2025.године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да су овлашћена службена лица ПУ Лесковац, критичном приликом извршили преглед лица и возила марке BMW, регистарских ознака ... и код сувозача AA, на патосу испред седишта у црвено белој кеси пронашли три ручно завијене цигарете са сувом материјом налик на опојну дрогу „марихуану“.

Дакле, како из списка предмета произилази да су критичном приликом полицијски службеници извршили преглед путничког возила, путника и пртљага и поступали у складу са овлашћењима прописаним одредбом члана 286. став 1. и 2. ЗКП, а не претрес лица, како то наводи бранилац окривљеног у поднетом захтеву, то су супротни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Имајући у виду наведено, те да је у конкретном случају извршен преглед окривљеног у свему у складу са одредбама ЗКП, то су сходно томе, по налажењу Врховног суда, неосновани и наводи захтева браниоца окривљеног којима се истиче да су потврда о привремено одузетим предметима 40993/24 од 25.07.2024. године, записник о вештачењу НКТЦ Ниш бр.234-3-2917 од 30.08.2024. године и одговор број

88-3-2289/25 од 24.06.2025.године незаконити докази, јер су произашли из незаконитог претресања окривљеног.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је у осталом делу недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, јер је окривљени управљао моторним возилом, док је суд дао разлоге да је седео на месту сувозача када су код њега пронађени предмети, као и да је неправилно применио одредбу члана 16. у вези члана 83. ЗКП, а које повреде не представљају законски разлог због којег је, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Несторовића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић